

ОСНОВНІ ПРИЙОМИ ТА МЕТОДИ РОЗВИТКУ СКЛАДОВИХ КОМУНІКАТИВНОЇ КОМПЕТЕНЦІЇ ПРИ ВИВЧЕННІ АНГЛІЙСЬКОЇ МОВИ.

Комар О. С. викладач кафедри іноземних мов УДПУ,

Комісаренко Т. М. викладач кафедри іноземних мов УДПУ

Комунікативний підхід до навчання іноземних мов передбачає формування уміння використовувати мову в реальній ситуації спілкування для досягнення взаєморозуміння між людьми. Вітчизняна середня та вища школи вже сформували значний досвід навчання іноземної мови на комунікативних засадах, однак, практика ілюструє, що іншомовна освіта ще не повною мірою зорієнтована на навчання учнів іншомовного спілкування. Існує дві основні причини такого стану:

1) не всі педагоги адекватно розуміють особливості комунікативного підходу до навчання іноземної мови, 2) значна кількість учителів у своїй навчальній діяльності віддають пріоритети навчанню мовних аспектів спілкування та відтворенню учнями (студентами) готових одиниць різного рівня, тематично організованому матеріалу. У зв'язку з цим, одна з провідних тенденцій сучасної теорії та практики навчання іноземних мов у середній та вищій школах – це пошук таких методів і прийомів навчання, що якнайповніше відповідали б визначеним цілям [1; 89].

Серед них можна виділити такі: **communication games** (комунікативні ігри), **communicative stimulations in role-plays and problem-solving** (комунікативні стимуляції), **socialization** (вільне спілкування) [2; 27].

Communication games (комунікативні ігри):

– **picture gap** (в учнів є майже однакові картинки, деякі зображення відрізняються і відмінності потрібно виявити за допомогою питань, не знаючи картинку партнера);

– **knowledge gap** (в одного учня є інформація, якої немає в іншого, і її потрібно заповнити);

- **belief gap** (в учнів є різні переконання, а потрібно виробити єдину думку);
- **reasoning gap** (учні мають різні докази, які важливо зібрати разом і зіставити).

Communicative stimulations in role-plays and problem-solving
(комунікативні стимуляції):

– **рольові ігри** (передбачає наявність певної кількості персонажів, а також ігрові проблемні ситуації, в яких учасники гри діють. Кожний учасник під час гри організовує свою поведінку в залежності від поведінки партнерів і своєї комунікативної мети. Підсумком гри має стати вирішення конфлікту);

– **диспути** (одна з форм дискусії як словесного змагання). Це обмін думками щодо будь-якого предмета з метою досягнення єдності поглядів на цей предмет. Обов'язковою умовою дискусії є наявність будь-якого спірного питання. Остаточне вирішення цього питання і виробляється в ході дискусії. Для успішного її ведення учасники повинні володіти знаннями про предмет обговорення, мати власну думку з даного питання);

– **круглі столи** (обмін думками з будь-якого питання, проблеми, що цікавить учасників спілкування. Проблеми для обговорення за «круглим столом» можуть бути дуже різними: соціальними, країнознавчими, морально-етичними. Участь в круглому столі вимагає від учнів досить високого рівня володіння мовою та наявності певних знань з проблеми);

– **скетчі** (коротка сцена, що розігрується по заданій проблемній ситуації із зазначенням дійових осіб, їх соціального статусу, рольової поведінки. У вигляді скетчів можуть бути розіграні невеликі сцени, які стосуються соціально-побутової сфери за темами «Харчування», «Покупки», «Місто і його визначні пам'ятки»).

Socialization (вільне спілкування):

– **line-up** (учні намагаються якнайшвидше вишикуватися в ряд у відповідності до запропонованої ознаки);

- **strip-story** (кожен учень отримує свою фразу і намагається якнайшвидше зайняти належне місце в «оповіданні»);
- **smile** (учні підходять один до одного і з обов'язковою посмішкою обмінюються репліками);
- **merry-go-round** (учні утворюють зовнішнє і внутрішнє коло і, рухаючись по колу, обмінюються репліками);
- **contact** (учасники підходять один до одного і починають розмову);
- **kind words** (учні кажуть будь-які приємні слова на адресу співрозмовника);
- **reflection** (учасники намагаються уявити, що думають про них інші школярі);
- **listening** (учні уважно слухають партнера, киваючи на знак згоди і висловлюючи згоду з ним).

З власного досвіду проведення як стандартних так і нестандартних занять можемо відмітити, що вагомий вплив на успішність іншомовного спілкування має застосування вище зазначених прийомів та методів розвитку складових комунікативної компетенції, які повною мірою задовольняють інтереси учнів, сприяють розвитку творчого мислення та комунікативних навичок.

А тому методично доцільне їх використання на заняттях сприятиме успішному виконанню практичної мети навчання іноземної мови як засобу міжкультурного спілкування.

Список використаних джерел

1. Ніколаєва С. Ю. Методика навчання іноземних мов у середніх навчальних закладах: підручник / С.Ю. Ніколаєва. – К.: Ленвіт, 1999. – 320 с.
2. Richards Jack C. Communicative Language Teaching Today, Cambridge University Press / C. Jack Richards. – London, 2006. – p.46.

ЗАЯВКА
на участь у
Регіональній науково-практичній конференції молодих учених «Інтелектуальний
потенціал в умовах сучасного суспільства»

Прізвище, ім'я, по батькові	Комар Ольга Сергіївна, Комісаренко Тетяна Михайлівна
Науковий ступінь, вчене звання	
Місце роботи (навчання)	УДПУ
Посада	викладачі кафедри іноземних мов
Поштова адреса (з індексом)	
Контактний телефон	0631786186
E-mail	zelenkoolga87@ukr.net
Назва секції	4.Іноземні мови у сучасному світі.
Назва доповіді	Основні прийоми та методи розвитку складових комунікативної компетенції при вивченні англійської мови.
Форма участі: – виступ з доповіддю – участь у якості слухача – тільки публікація тез	тільки публікація тез